

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: AKI A VIRÁGOT SZERETI..."

Cím: **44** Mennyi virágot „fogyaszt” Budapest?

Forrás: *Bíró András*

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Tárgy

712.21

Hely

Idő

"458"

Személy

Helyszám

Vajon hány szál és milyen virágot „fogyaszt” Budapest lakossága? Kik vásárolnak inkább: idősek vagy fiatalok? Melyik a „főlkapott” virág? Van-e valamilyen kialakuló virágkultusz Budapesten?

Ezekre a kérdésekre szerettem volna választ kapni, hát nyakamba vettem a várost.

Igen érdekes a VIRÁGÉRT statisztikája, mégpedig azért, mert a VIRÁGÉRT elégíti ki az igényeknek kb. 40—60 százalékát. Itt pontos adatokat nem lehet mondani, hiszen a piac állandóan hullámzik. A számok mégis figyelemreméltóak. Évenként mintegy 300 ezer cserépvirág, kb. 100 ezer cserép zöldnövény, továbbá 400 ezer szál üvegházi vágott virág, főként orgona, rózsaszegfű, ezenkívül 2,5—3 millió szál szabadföldi, úgynevezett egyényári virág fogy el a VIRÁGÉRT nagybudapesti üzleteiben.

Kevesen tudják, de így van: egyre növekszik Budapest lakóinak virágfogyasztása. Budapest határában, Békásmegyeren van

az ország

legnagyobb rózsatelepe,

amelynek összefüggő 40 kat. holdjáról több százezer szál rózsá kerül a boltokba.

A X. kerületben a Keresztúri úton 3,5 kat. holdon virágozik a szabadföldi tulipán. Szedésük és szállításuk máris megkezdődött. Mindezek mellett 16 ezer négyzetméter üvegházi, 25 ezer négyzetméter melegágyi alapfelület és 943 ezer négyzetméter szabadföldi

terület ontja a virágok gazdag bőségét.

Az egyik Lenin körüti virágüzletben megtudjuk, hogy mostanában több a férfivásárló, akik inkább vágott virágot kérnek, míg az idősebbek és főként az asszonyok cserepes virág után érdeklődnek és szívesen vásárolják a cikláment, primulát, de a zöldnövényeket is.

Betévedtem Budán az Ugocsa utcában Németh Józsefné virágüzletébe.

— Harmincöt éve vagyok a szakmában — mondja érdeklődésünkre —, vagis helyesebben 1923 augusztusában álltam munkába az egyik Krisztina körüti üzletben. Akkor

még állt a Budai Szinkör

és az emeltes omnibusz tetején közlekedtünk. S a vevőink? Elegáns, olykor még cilindres urak, sétatálcás fiatalemberek, az akkori divatnak megfelelően. A mai vevők? A pöttöm kisfiúktól, kislányoktól kezdve az idős néni-kéig, bácsikáig, valamenynyikorosztály vásárol s ma már — hacsak nem ismerem az illetőt — meg sem tudom állapítani: melyik társadalmi osztályhoz vagy réteghoz tartozik

— Egyébként?

— Irja meg kérem, hogy azért igen furá a közönség: télen — amikor nincs vagy igen drága — vágott virágot, tavasz felé pedig, amikor már múlik a szezonja, cserepes virágot keresnek. De az is az újságba kíváncsi, hogy

évek hosszú küzdelmével rászoktattam férjfevőimet a nefelejcsre. Kedves, üde virág és olcsó...

És végül, ki hinne? Az új telefonkönyvben lapozgatva, illyemire bukkánok: „Virágkedvelők Egyesülete.” Hivom a számot. Kiderül, hogy ez az egyesület csaknem egy évtizede megszűnt. Aminden telefonkönyvbe belekerült, a telefonszámmal együtt. Sikerül azért kinyomoznom, hogy

a virágok szerelmesei

„beleolvadtak” a TTIT-be, és a biológiai szakosztályban a növénykedvelők szakköreként működnek. Nem is akárhogyan! Egyik hét csüttörtökén, a Múzeum körúton, az egyetem A-épületének ásványtani nagy előadótermében, másik hét csüttörtökén a TTIT Bródy Sándor utcai székházában gyűlnek össze, mintegy kétszázan. Néha teherautó is áll az épület előtt. Ezen szállítják a virágkedvelők a cserélt növényeket, virágmagvakat. Vannak olyan tagok, akik trópusi ritkaságok boldog tulajdonosai, mások külön csoportot alakítva kaktusz-, ciklámen-, rózsá-, petuniatagozatban működnek. Vetítettképes előadások, kirándulások teszik élénkké munkájukat. Néhány évvel ezelőtt mozgalmat indítottak ezek a lelkes emberek a „Virágos Budapestért!”-jelszóval, de a sajtó támogatását nem élvezték, s minden abbamaradt.

Pedig nagy kár. Most „Virágos ablak — virágos erkély!”-mozgalom indításán török a fejüket. Nem kellene segíteni nekik?...
.....

Bíró András